Κυθήριοι,

Ἡ νῆσος σας ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Ὅσοι μένετε ἀφῆστε τὰ μεσαιωνικὰ χωρία σας, κατεβῆτε εἰς τὸ παράλιον καὶ κτίσατε ἐκεῖ μίαν νέαν καὶ σύγχρονον πόλιν. Κατεβῆτε εἰς τὸ Διακόφτι, τόπον τοῦ ἀσφαλοῦς μέλλοντος. Μὴ σᾶς παραπλανήσουν ἄλλαι σκέψεις.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Κυθήριοι,

Μιὰ μόνη ἐλπὶς ἀπέμεινε διὰ νὰ περισωθῆ ἡ νῆσος σας ἀπὸ παντελῆ ἐρήμωσιν. Τὸ Διακόφτι. Ἀξιώσατε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ σᾶς δημιουργήσῃ ἐκεῖ μίαν σύγχρονον πόλιν. Τὸ ΔΙΑΚΟΦΤΙ ἀποτελεῖ τὴν ὁριστικὴν λύσιν ὅλων τῶν προβλημάτων ποὺ σᾶς ἀπασχολοῦν. Ἐννοήσατέ το Κυθήριοι.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΕΤΟΣ Γ.' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ.' ● ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΜΗΘΥΜΝΗΣ 27β' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ● ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1951 - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 25

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ κακὴ Διοίκησις τοῦ Κράτους καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀπαθλίωσις τοῦ Λαοῦ, θέτουν ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τῶν εὐθυνῶν διὰ τὴν κατάστασιν αὐτήν.

Ποῖος λοιπὸν πταίει, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἔφθασεν εἰς τὸ σημερινόν της τραγικὸν οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον, ἐὰν ἡ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων κατήντησεν μαρτυρικὴ ἀπὸ τὴν στέρησιν πάσης ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀνέσεως, ἡ δὲ σωτηρία των ἐξηρτήθη ἀπὸ τὸ ἔλεος ἀποκλειστικῶς τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας;

Εἰς τὴν ὀγκουμένην διαρκῶς ἀγανάκτησιν τοῦ Λαοῦ, οἱ ἀνίκανοι Κυβερνῆται του ἀπαντοῦν, ὅτι δὲν πταίουν αὐτοί, ἀλλὰ πταίουν αἱ ἀνώμαλοι διεθνεῖς οἰκονομικαὶ καὶ πολιτικαὶ συνθῆκαι, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐπηρεάζονται καὶ αἱ συνθῆκαι τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ πότε ἔπαυσαν νὰ εἶνε ἀνώμαλοι αἱ διεθνεῖς συνθῆκαι; Τοῦτο δὲν ἠμπόδισεν ἄλλους Λαοὺς νὰ λύσουν τὰ οἰκονομικὰ των προβλήματα καὶ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς ἡμέρας τῆς προπολεμικῆς των εὐημερίας.

Ποῖος λοιπὸν τότε πταίει ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἔφθασεν εἰς τὸ σημερινὸν ἀδιέξοδον, ὁ δὲ Λαός της, αἰχμάλωτος τῆς δυστυχίας του, στρέφει ἀγωνιώδη τὰ βλέμματα πρὸς ἀναζήτησιν σωτηρίας;

Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ τὸ ὁποῖον οἱ ἀνίκανοι Κυβερνῆται τῆς Ἑλλάδος ἐπέρριψαν εἰς τὰς ἀνωμάλους διεθνεῖς περιστάσεις, πρέπει ν' ἀπαντήσωμεν ὅτι μέγα μέρος τῆς εὐθύνης διὰ τὴν κατάστασιν τῆς χώρας μας, βαρύνει αὐτὸν τοῦτον τὸν ἑλληνικὸν Λαόν.

Ὁ Λαός μας πολιτικῶς εἶνε ἀδιαπαιδαγώγητος. Οὐδέποτε ἤ, σπανιώτατα μέχρι τοῦδε, ἔθεσεν εἰς ἑαυτὸν τὸ ἐρώτημα, ποία ἡ ποιοτικὴ καὶ πνευματικὴ συγκρότησις, καὶ ποία ἡ ἱκανότης, καὶ ποῖαι αἱ προσφερθεῖσαι ὑπηρεσίαι πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ὅλων ἐκείνων οἵτινες εἰς κάθε βουλευτικὴν ἢ δημοτικὴν ἐκλογήν, ἐνεφανίζοντο πρὸ αὐτοῦ ζητοῦντες τὴν ψῆφον του;

Δοῦλος ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς πρὸς τὰ εἴδωλα, τὰ τζάκια, τοὺς κουμπάρους, πρὸς τὰ μεγάλα ὀνόματα, πρὸς τὸν σάρακα τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας ὅστις λέγεται Κόμμα, εὔπιστος καὶ ἀνίκανος νὰ κρίνῃ τοὺς θρασεῖς τυχοδιώκτας ἀπὸ τὰς πραγματικὰς ἀξίας τοῦ τόπου του, ἐσύρετο, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ σύρεται, εἰς τὰς κάλπας ὡς ἀγέλη ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν καὶ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ κομματάρχου διὰ ν' ἀναδείξῃ τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν του, Ἀντιπροσωπείαν καταχραστῶν τῆς εὐπιστίας του, ὅπως κατ' ἐπανάληψιν ἀπεδείχθη.

Ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς λοιπὸν πταίει διὰ τὴν σημερινὴν κακοδαιμονίαν του διὰ τὴν ὁποίαν τόσον ἐντόνως παραπονεῖται. Καὶ δὲν θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ αὐτὴν ἐὰν δὲν διαγράψῃ, διὰ μιᾶς μονοκονδυλιᾶς, ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν ἐμφανιζομένων ὡς πολιτικῶν του σωτήρων, ὅλον ἐκεῖνον τὸν ἑσμὸν τῶν συνησπισμένων καὶ ὑπόπτων συμφερόντων ποὺ ἀποτελοῦν τὰ δεσμά του.

Προσεχῶς διενεργοῦνται Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ ἐκλογαί. Ἰδοὺ μία εὐκαιρία νὰ δείξῃ ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς ἐὰν ἔχῃ τὴν ἱκανότητα νὰ ἐκλέξῃ ὡς δημοτικούς του ἄρχοντας τοὺς χρηστοτέρους καὶ ἱκανοτέρους πολίτας. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν θ' ἀποτελέσῃ καὶ ἔνδειξιν ἐὰν θὰ δυνηθῇ ὁ Λαὸς εἰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς νὰ ἐξέλθῃ καὶ ἀπὸ τὴν βορβορώδη καὶ ἀποπνικτικὴν ἀτμόσφαιραν τῶν παντοειδῶν καταχρήσεων τῶν κοινοβουλευτικῶν του ἀντιπροσώπων, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ἐδημιούργησε διὰ τῆς ψήφου του κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Π. Κ. Τ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Ἐπισκοπῆς Κυθήρων Σεβασμιώτατος Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Δημήτριος, ἐξ ἀφορμῆς ἐπιστολῶν τινων, ἃς ἔλαβεν, ἐναντίον τοῦ κυριακάτικου ἐν Ποταμῷ παζαριοῦ, ἐξαπέλυσε μίαν παραινετικὴν ἐγκύκλιον πρὸς τὸν λαὸν τῶν Κυθήρων καὶ συνιστᾷ ὅπως οὗτος παύσῃ τὴν ἀγορὰν ταύτην, ἢ τὴν μετατόπισίν της εἰς ἄλλην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.

«Ἡ ἐν Ποταμῷ κατὰ Κυριακὴν διεξαγωγὴ τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς, ἀναφέρει ἡ ἐπισκοπικὴ ἐγκύκλιος, εἶνε καθαρῶς ὑβριστικὴ ἐκδήλωσις κατὰ τῆς Θρησκείας, πομπώδης ἄρνησις τῶν χριστιανικῶν καθηκόντων, καὶ ἀσεβεστάτη καταπάτησις τῆς Δ' ἐντολῆς: «ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ Σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου».

Φανταζόμεθα ὅτι ἐὰν ὁ Σεβασμιώτατος ἦτο ὀλιγώτερον ἐπιρρεπὴς εἰς ξένας εἰσηγήσεις, καὶ εἶχε γνωρίσει καλύτερον τὸν κυθηραϊκὸν Λαόν, δὲν θὰ ἐξαπέλυε τὴν τόσῳ ὑβριστικὴν δι' αὐτόν, καὶ ἀνακριβῆ ἐγκύκλιόν του καὶ θὰ ἐφρόντιζε δι' ἄλλου τρόπου νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς Τσιργῶτες νὰ μὴν κάνουν ἄλλη δουλειὰ τὴν Κυριακὴ παρὰ νὰ προσεύχωνται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου!

Εἶνε πάρα πολὺ ἀστεῖο νὰ σκεφθῇ κανεὶς ὅτι μιὰ π.χ. πτωχὴ γυναικούλα τοῦ χωρίου ποὺ μάζευε ὅλη τὴ ἑβδομάδα μερικὰ αὐγὰ γιὰ νὰ τὰ πάῃ τὴν Κυριακὴ εἰς τὸν Ποταμὸ νὰ τὰ πωλήσῃ, καὶ ν' ἀγοράσῃ κανένα κουταλοπήρουνο, ἐπιτελεῖ μὲ τὴν πρᾶξιν της αὐτήν: «καθαρῶς ὑβριστικὴν ἐκδήλωσιν κατὰ τῆς Θρησκείας καὶ πομπώδη ἄρνησιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων της»! Τί ξέρει ἡ γυναῖκα ἀπ' ὅλα αὐτά; Αὐτὴ γνωρίζει ὅτι τὴν Κυριακὴ τὸ πρωΐ, ἐνωρὶς ἐπῆγε εἰς τὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ της, ἄναψε τὸ κερί της, προσηυχήθη καὶ ὕστερα ἔφυγε μὲ τὰ προϊόντα τοῦ περιβολιοῦ της καὶ τοῦ κοτετσιοῦ της γιὰ τὸν Ποταμό, νὰ ψωνίσῃ ὅ,τι τῆς χρειαζότανε γιὰ τὸ νοικοκυριό της.

Ἔτσι ἔκαναν, αἰῶνες πρίν, καὶ οἱ πατέρες της. Καὶ εἶνε ἡ ἴδια αὐτὴ ἡ Παλαιὰ Χριστιανικὴ παράδοσις, ποὺ ἅμα περνοῦσαν τὰ ἑξαπτέρυγα ἀπὸ τὴν πόρτα της μὲ τά: Κύριε ἐλέησον, τῶν παιδιῶν, ἔτρεχε γρήγορα-γρήγορα μὲ τὴν εὐσέβεια τῆς πραγματικῆς χριστιανῆς εἰς τὴν καρδιά της, ν' ἁρπάξῃ τὴ λαΐνα καὶ νὰ γεμίσῃ τὰ τουλούμια τῆς Ζήτιας μὲ τὸ λάδι της, γιὰ νὰ φτιαχθοῦν ἐκκλησίες, νὰ ὑψωθοῦν καμπαναριά, νὰ στολισθοῦν Ἅγιες Τράπεζες, νὰ βοηθηθῇ ὁ φτωχός, νὰ γίνουν δρόμοι πρὸς τὰ μοναστήρια, νὰ κτισθοῦν κελλιὰ καὶ ξενῶνες, νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ προοδέψῃ ὁ τόπος...

Τώρα λένε εἰς τὴ γυναῖκα αὐτὴ ὅτι ἂν πάῃ εἰς τὸν Ποταμὸ τὴν Κυριακὴ νὰ ψωνίσῃ καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸ σπίτι της: «εἶνε ἀσεβὴς καὶ ὑβρίζει τὴ Θρησκεία της»!

Ἐὰν ὅλα αὐτὰ δὲν εἶνε Μεσαίωνας ποὺ προσβάλλει τὴ νοημοσύνη τοῦ κάθε πραγματικοῦ χριστιανοῦ, θὰ ἠθέλαμε νὰ ἐρωτήσωμε τὸ Σεβασμιώτατο, τί ἄλλο ἠμποροῦσε νὰ εἶνε;

Ν' ΑΝΑΚΛΗΘΗ Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λυπούμεθα διότι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην, ἀμυνόμενοι τῆς χριστιανικῆς εὐσεβείας τῶν κατοίκων μας, νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἐξαπολυθεῖσαν ἐγκύκλιόν του ὡς προσβλητικὴν διὰ τὸν τόπον μας. Καὶ διότι αὕτη εἶνε ἀνακριβὴς καὶ ἀντίθετος πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Οἱ Κυθήριοι, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὁ Σεβασμιώτατος, εἶνε λίαν φιλόθρησκοι ἄνθρωποι. Καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ κανεὶς νὰ τοὺς προσβάλῃ. Πρώτη φορά, καὶ δὴ Ἱεράρχης, τοὺς λέγει ὅτι: «ἐπιτελοῦν ὑβριστικὴν πρᾶξιν κατὰ τῆς Θρησκείας των» διότι, συνεχίζοντες μίαν παράδοσιν αἰώνων, θεμελιωθεῖσαν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου των, προσέρχονται κατὰ Κυριακὴν εἰς τὸν Ποταμὸν διὰ ν' ἀνταλλάξουν τὰ προϊόντα των, ν' ἀγοράσουν ἐργαλεῖα ἢ ἄλλα σκεύη, νὰ λύσουν κάθε πρόβλημα ποὺ τοὺς ἀπασχολεῖ, νὰ ἐξομαλύνουν μικροδιαφορὲς καὶ νὰ συναλλαγοῦν μὲ τὶς Τράπεζες, νὰ τερματίσουν δικαστικὰς ὑποθέσεις, νὰ κάμουν κανένα συμβόλαιον, ἢ ἐὰν εἶνε ἀσθενεῖς, νὰ ἐξετασθοῦν ἀπὸ τοὺς ἰατρούς των.

Πῶς ἄλλως τε φαντάζεται ὁ Σεβασμιώτατος ὅτι θὰ περάσῃ ὁ Τσιργώτης τὴν Κυριακή του ἐὰν καταργηθῇ τὸ παζάρι του; Θὰ κατακλύσῃ μήπως τὰς ἐκκλησίας του γιὰ ν' ἀκούσῃ τοὺς ρινοφώνους ἐκκλησιαστικοὺς ὑμνωδούς του νὰ τὸν μεταφέρουν μὲ τὰς μελῳδίας των εἰς τὸν Παράδεισον, ἢ θὰ κλεισθῇ εἰς τὸ σπίτι του χασμώμενος καὶ κοιμώμενος ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου;

Θὰ ἔπρεπεν ὁ Σεβασμιώτατος νὰ ἔκανε μία βόλτα εἰς τὴν Καρβουνάδα μιὰ Κυριακὴ πρωῒ πρὶν ἐξαπολύσῃ τὴν ἐγκύκλιό του. Ἐκεῖ παζάρι δὲν γίνεται. Καὶ ὅμως! Τύφλα νάχῃ τὸ πανηγῦρι τοῦ Ποταμοῦ μπροστὰ σ' αὐτὸ ποὺ συμβαίνει στὴν Καρβουνάδα. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα χωρία συμβαίνει τὸ ἴδιο. Καὶ τότε θὰ ἐπείθετο πόσον ὁ τόπος ἔχει δίκιο γιὰ τὸ παζάρι τοῦ Ποταμοῦ, καὶ πόσον ἄστοχος καὶ ἀψυχολόγητος ὑπῆρξεν ἡ ἐγκύκλιός του.

ΥΠΕΡΤΕΡΑ ΑΝΑΓΚΗ

Εἰς μίαν ἐποχὴν τόσων δυσχερειῶν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν δὲν γνωρίζει κανεὶς τί εἶνε δυνατὸν νὰ τοῦ συμβῇ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν, εἰς μίαν ἐποχὴν δύσκολον καὶ πλήρη κινδύνων καὶ ἀγωνιῶν, δὲν ἐξερεθίζουν τοὺς ἀνθρώπους μὲ τέτοια μεσαιωνικὰ ντοκουμέντα. Οὔτε μὲ ἀπειλὰς καὶ καταναγκασμοὺς καὶ ἀστυνομίες ἐπιβάλλεται ἡ χριστιανικὴ εὐσέβεια.

Ὁ κυθηραϊκὸς Λαὸς δὲν πηγαίνει εἰς τὸ παζάρι τοῦ Ποταμοῦ γιὰ νὰ ὑβρίσῃ ὅπως τοῦ εἶπεν ὁ Δεσπότης του, τὴ θρησκεία του. Πηγαίνει διότι αὐτὸ τοῦ εἶνε μία ΥΠΕΡΤΕΡΑ ΑΝΑΓΚΗ. Τὴν ἀνάγκην αὐτὴν τὴν ἐσεβάσθησαν ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας οἱ Ἐνετοὶ κατακτηταὶ τῆς νήσου μας, ὅπως τὴν ἐσεβάσθησαν καὶ οἱ Ἄγγλοι κατὰ τὴν περίοδον τῆς προστασίας των. Ἂς τὸ ἔχῃ αὐτὸ ὑπ' ὄψει του ὁ Σεβασμιώτατος, τὸν ὁποῖον καὶ συμβουλεύομεν νὰ μὴ θίγῃ τὰς παραδόσεις τῆς νήσου. Μία ἀντίθεσίς του πρὸς τὸν τόπον, ὅσον καὶ ἂν ἐπιχειρεῖται νὰ καλυφθῇ ἀπὸ ἀγαθὰς διαθέσεις, δὲν θὰ ἔχῃ νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ εἰς τίποτε.

ΕΥΣΕΒΕΙΑ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀνωτέρω δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ παραθέσωμεν, ὑπὸ τύπον ἀνεκδότου, τὸ κατωτέρω χαρακτηριστικὸν γεγονὸς τὸ ὁποῖον, παρ' ὅλην τὴν φαιδρότητα τὴν ὁποίαν ἔχει, δὲν παύει νὰ χαρακτηρίζῃ τὴν χριστιανικὴ εὐσέβειαν τῶν κατοίκων μας, καὶ δὴ πρὸς ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν Μυρτιδιώτισσαν.

Ἕνας κάτοικος Ποταμοῦ, μετέβαινε μίαν ἡμέραν εἰς τὸ ἀμπέλι του, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς τὸν δημόσιον δρόμον Ποταμοῦ—Χώρας καὶ ὀλίγον πέραν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους. Εἰς τὸ ἀμπέλι εὑρίσκετο ἡ κόρη του Γιαννούλα καὶ μάζευε κληματόφυλλα γιὰ τὸ γάϊδαρο. Ἔξαφνα ἀπὸ μακρυά, ἐκεῖ κατὰ τὴ στροφὴ τοῦ δρόμου πρὸς τὰ Λογοθετιάνικα, ἠκούσθησαν ψαλμῳδίαι, καὶ ἐνεφανίσθησαν ἑξαπτέρυγα προπορευόμενα τῆς Ἁγίας Εἰκόνος τῆς Μυρτιδιωτίσσης, καὶ φωναί: Κύυυυριε.... Ἐλέεεεεησον..... τῶν παιδιῶν ποὺ τὰ κρατοῦσαν.

Ὁ εὐσεβὴς συμπολίτης ὅταν ἀντελήφθη ὅτι ἤρχετο πρὸς τὸν Ποταμὸν ἡ Μυρτιδιώτισσα, ταχύνει τὸ βῆμα του πρὸς τὸ ἀμπέλι, καὶ πρὶν ἀκόμη φθάσει εἰς αὐτό, ἤρχισε νὰ φωνάζῃ εἰς τὴν κόρη του ποὺ ἦτο χωμένη εἰς τὰ κλήματα καὶ δὲν φαινότανε, καὶ νὰ τῆς λέγῃ:

— Ζανούουουουλα.... Ἐεεεεεε. Ζανούουουλα!.... Ζανούουουλα....

Ἡ κόρη του τὸν ἤκουσε κάποτε καὶ τοῦ ἀπαντᾷ:

— Ἰιιιιντα θέεεεελης;

Καὶ ἐκεῖνος πλησιάζων κοντήτερα πρὸς τὸν τοῖχο τ' ἀμπελιοῦ τῆς ξαναφωνάζει:

— Στσέεεεπασε τὴ φάβα μὲ τὸ σαμαροστρόοοοοσουδο, ζατὶ περνᾷ ἡ Μεγαλόοοοοχαρη!

Καὶ ἡ Γιαννούλα ἔσπευσε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν πατρικὴ ἐντολὴ ἀκριβῶς τὴν ὥρα ποὺ ἡ Μεγαλόχαρη περνοῦσε ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι. Περιττὸν νὰ λεχθῇ ποίαν ἀγαλλίασιν ἠσθάνθη ὁ ἀγαθὸς χριστιανός, διότι τὸ σαμαροστρόσουδο ἔσωσε τὴν κατάσταση, καὶ ἡ λιβανωτὴ ἀτμόσφαιρα ἡ ὁποία συνώδευε τὴ Μεγαλόχαρη δὲν ἐμολύνθη ἀπὸ τὴ μυρωδιὰ τῆς φάβας!

ΑΠΩΛΕΙΑ

Ὁ πρόωρος θάνατος τοῦ ἰατροῦ Πανάγου Κατσούλη, ὑπῆρξεν ἀναμφισβήτητος ἀπώλεια διὰ τὸν τόπον μας καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὸν Ποταμὸν καὶ τὴν περιφέρειάν του. Διότι ὁ θανὼν συνεδύαζε πολλὰ προσόντα διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων μας, καὶ ἐπὶ πλέον διότι ποτὲ δὲν τοῦ ἐγεννήθη ἡ σκέψις νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν τόπον καὶ ν' ἀναζητήσῃ ἔξω αὐτοῦ εὐρύτερον μέλλον. Ἐθεώρησε καθῆκον του νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθη καὶ τὸν ὁποῖον τόσον ἠγάπησεν ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Δὲν ἦτο ὁ προσωρινὸς ἢ ὁ ἰατρὸς τῆς ἐκτάκτου ἀνάγκης, ἀλλ' ὁ διαρκὴς ἐπαγρυπνητὴς τῆς ὑγείας τῶν συμπολιτῶν του, καὶ ὁ εὐγενὴς καὶ φιλάνθρωπος ἐπιστήμων εἰς τὰς δυσχερεῖς ἀνάγκας των. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ πένθος τῶν κατοίκων μας, διὰ τὴν ἀπώλειάν του, ὑπῆρξε πάνδημον.

ΔΙΑ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος κ. Μιχ. Ἀντ. Σεμιτέκολος, ἀπηύθυνε ἐκτενεστάτην καὶ λεπτομερειακὴν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ τοῦ κόσμου Κυθηρίους καὶ τὰς ὀργανώσεις των, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει τὰς σκέψεις του διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἵδρυσιν ἐν Κυθήροις Νοσοκομείου, ἀσχολεῖται μὲ τὴν τοποθεσίαν εἰς τὴν ὁποίαν τοῦτο πρέπει νὰ κτισθῇ, διαγράφει τὸν χῶρον περίπου τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ καταλάβῃ τὸ ἵδρυμα μὲ τὰς ἀναγκαίας αἰθούσας του καὶ τὰς κλίνας, τὴν ἐγκατάστασιν εἰς αὐτὰς συγχρόνων ἰατρικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, ὥστε τὸ Νοσοκομεῖον νὰ εἶνε ΤΕΛΕΙΟΝ, καὶ γενικῶς ἐκφράζει τὴν πεποίθησίν του, ὅτι τὸ φιλάνθρωπον αὐτὸ ἔργον δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἀχθῇ εἰς αἴσιον πέρας, ἐὰν περιβληθῇ μὲ ὁλόθερμον τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν στοργὴν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ἁπανταχοῦ συμπολιτῶν μας.

Ἡ ἐγκύκλιος αὐτὴ τοῦ κ. Σεμιτεκόλου, τὴν ὁποίαν διακρίνει ἕνας ἐνθουσιώδης, πράγματι, πατριωτικὸς παλμός, καὶ μία ἀλύγιστος αἰσιοδοξία, προκαλεῖ εὐχάριστα συναισθήματα εἰς πάντα ὑγιῶς σκεπτόμενον καὶ ἀγαπῶντα τὸν τόπον του Κυθήριον.

ΤΑ ΝΑΥΑΓΙΑ

Τὰ συμβάντα εἰς τὰ Κύθηρα ναυάγια, μᾶς ἔφεραν εἰς τὴν μνήμην μιὰ ξένη παροιμία κατὰ τὴν ὁποίαν: «Ὅταν κανεὶς πέφτει ἀπὸ τὸ σιδηρόδρομο, λένε, συνήθως, ὅτι σπάζει τὸ κεφάλι του. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές. Τὸ ἀληθέστερον εἶνε ὅτι τὸ κεφάλι του ἦτο ἀπὸ πρὶν σπασμένο».

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι τὰ κεφάλια καὶ τῶν δύο καπεταναίων, καὶ τοῦ Τσιργώτη καὶ τοῦ ξένου, εἶχαν πάθει πρὶν ἀπὸ τὰ ναυάγια τῶν πλοίων των. Ἤξεραν οἱ χριστιανοὶ ὅτι καὶ τὸ Καψάλι καὶ ὁ Αὐλαίμονας δὲν εἶνε γιὰ λιμάνια. Ἤξεραν ἀκόμη ὅτι μὲ τὸ Σορόκο, ἅμα φουρτουνιάσει, τίποτε δὲν κρατιέται εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς ὅρμους, καὶ ὅτι μόνη ἀσφάλεια καὶ γιὰ τὸ Σορόκο, καὶ γιὰ τὸ Μαΐστρο, καὶ γιὰ τὸ Βορηᾶ, καὶ γιὰ ὅλους τοὺς καιροὺς εἶνε τὸ Διακόφτι. Διότι τὸ Διακόφτι εἶνε ἐκ φύσεως λιμάνι. Εἰς τὸ Διακόφτι λοιπὸν ὤφειλον νὰ καταφύγουν ὅταν εἶδαν τὸν καιρὸ νὰ φουρτουνιάζῃ γιὰ νὰ σώσουν τὰ πλοῖα των οἱ δύο αὐτοὶ καπεταναῖοι.

Δὲν πανηγυρίζομεν, οὔτε χαιρεκακοῦμεν διότι τὰ δύο αὐτὰ γεγονότα ἐπικυρώνουν πανηγυρικῶς ὅσα ἀνέκαθεν γιὰ τὸ Διακόφτι ὑποστηρίζομεν. Λυπούμεθα μόνον διότι ἐζημιώθη ἡ οἰκονομία τοῦ τόπου μὲ τὴν ἀπώλειαν ἑνὸς χρησίμου πλοίου, ὅπως καὶ διὰ τὴν ζημίαν ἑνὸς ξένου ἀνθρώπου, καὶ ἀκόμη διότι ἡ μωρία τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ πείσματα παραπλανοῦν τοὺς κατοίκους μας ἐπὶ ζημίᾳ των, καὶ τοὺς ἐμφανίζουν τόσον καθυστερημένους.

«ΟΥΤΕ ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟ»

Τὸ πετρελαιοκίνητο ποὺ ναυάγησε εἰς τὸ Καψάλι, ὠνομάζετο «Ἁγία Γαλήνη». Δεμένο μὲ τρεῖς κάβους, καὶ μὲ φουνταρισμένες ὅλες τὶς ἄγκυρες, δὲν κατώρθωσε νὰ σωθῇ! Καὶ ἡ ἀνταπόκρισις ἀπὸ τὸ Καψάλι προσθέτει: «Ἀπὸ τὸ ὡραῖον σκάφος δὲν διεσώθη οὔτε στραβόξυλο»!

Κρίμα! Ἔπρεπε νὰ διασωθῇ γιὰ νὰ σπάσουν στὸ ξύλο τὸ νονὸ ποὺ τὸ βάφτισε!

ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Μία ἀστυνομικὴ διαταγὴ καθώρισε, πολὺ ὀρθῶς, ὡς τόπον σταθμεύσεως τῶν αὐτοκινήτων τὴν ἐν Ποταμῷ πλατεῖαν Καβάκου. Οἱ ὁδηγοὶ τῶν αὐτοκινήτων, συνηθισμένοι νὰ σταθμεύουν ὅπου ἤθελεν ὁ καθένας των, ἀδιάφορον ἂν ἠνώχλουν τὰ μαγαζιά, τὴν ἐκκλησίαν, αὐτὸ τοῦτο τὸ πανηγῦρι τῆς Κυριακῆς, καὶ τὴν κυκλοφορίαν τῶν πεζῶν, καὶ νομίζοντες ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν τὸ μέτρον αὐτὸ τῆς τάξεως ν' ἀρθῇ δι' ἐκβιασμοῦ, ἐκήρυξαν ἀπεργίαν, καὶ ἡ κατὰ Κυριακὴν, ὡς ἐκ τούτου, κίνησις πρὸς τὸν Ποταμὸν ἐδυσχεράνθη. Ὁ κόσμος ὅμως, καίτοι εὑρέθη πρὸ ἀπροόπτου, ἀντέδρασε, καὶ ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν τὰ γαϊδαρομούλαρα. Ἔτσι οἱ ὁδηγοὶ ἀντιληφθέντες ὅτι αὐτοὶ ἐζημιώθησαν περισσότερον, ἔλυσαν τὴν ἀπεργίαν.

Τί νὰ συμπεράνῃ κανεὶς ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτό; Ἕνα κρατικὸ μέτρον τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου δὲν ἔχει δικαίωμα ὁ καθένας νὰ τὸ καταπολεμᾷ, εἴτε ἀπὸ κεκτημένην κακὴν συνήθειαν ἀσυδοσίας, εἴτε ἀπὸ ἄλλα συμφέροντα, διότι τότε μεταβάλλεται εἰς ἐχθρὸν τῆς τάξεως. Ὁ τόπος μας εἶνε πολὺ μικρὸς καὶ διαταραχαὶ τοῦ ρυθμοῦ τῆς ζωῆς του δὲν ἐπιτρέπονται. Τ' αὐτοκίνητα ἠμπορεῖ νὰ ἐξυπηρετοῦν τὸν τόπον, ἀλλὰ νὰ πειθαρχοῦν καὶ αὐτὰ εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον τῆς κοινωνίας μας. Ἡ πλατεῖα Ποταμοῦ, οἱ δρόμοι, ἡ ἐκκλησία, τὰ μαγαζιά, ἡ κίνησις τῶν κατοίκων, πρέπει νὰ μένουν ἀνεμπόδιστα ἀπὸ κάθε στάθμευσιν ἢ κυκλοφορίαν τῶν αὐτοκινήτων. Τὸ ληφθὲν μέτρον εἶνε ὀρθότατον καὶ πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται ἀτέγκτως.

ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἔστειλεν εἰς τὰ Κύθηρα λιπάσματα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀγροτῶν μας. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὰ λιπάσματα ἐγένοντο ἀντικείμενον ρουσφετολογίας ἐξ οὗ καὶ σφοδρότατα παράπονα καὶ διαμαρτυρίαι διετυπώθησαν. Διότι ἐνῷ π.χ. ἐχορηγήθησαν τοιαῦτα εἰς ψαράδες καὶ ὑποδηματοποιούς, καὶ εἰς ἀνθρώπους μὴ ἔχοντας τὰς ἀπαιτουμένας γαίας, τοὐναντίον εἰς τοὺς Καλαμίτες τοὺς Σπηλιῶτες, καὶ εἰς ἄλλους γνωστοὺς μεγαλοκτηματίας κατοίκους τοῦ μέσα κυρίως δήμου, οὐδὲ εἷς σάκκος ἐχορηγήθη. Ἐδέησε, κατόπιν ζωηρᾶς δυσφορίας τῶν κατοίκων αὐτῶν, κατὰ τοῦ ἐν Χώρᾳ διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ ἀπειλῆς καταγγελιῶν, νὰ λάβουν οὗτοι 74 μόνον σάκκους λιπασμάτων διὰ τὰς γαίας των.

Ἐὰν ἡ ἐν Ἀθήναις Διεύθυνσις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης δὲν ἔλαβεν ἄλλοθι γνῶσιν περὶ τῆς μεροληπτικῆς αὐτῆς διανομῆς τῶν λιπασμάτων της εἰς τὰ Κύθηρα, ἂς εὐαρεστηθῇ νὰ λάβῃ γνῶσιν διὰ τοῦ παρόντος σημειώματός μας, καὶ ἂς ὑποδείξῃ εἰς τὸν ἐν Κυθήροις ὑπάλληλόν της τὸ καθῆκον του. Ἴσως μάλιστα θὰ ἔπρεπε νὰ τοῦ προσθέσῃ ὅτι εἰς νέαν ἔγερσιν παραπόνων ἐναντίον του θὰ ἠμποροῦσε καὶ νὰ τοῦ ἀλλάξῃ τὴν ἕδραν.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Φροντίδι τοῦ Συλλόγου Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοποτάμου, ἀρχίζουν τὸ πρῶτον δεκαήμερον Μαρτίου αἱ ἀναστηλωτικαὶ ἐργασίαι τοῦ ἐν Μυλοποτάμῳ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, τοῦ παλαιοτάτου αὐτοῦ ἀριστουργήματος τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης.

Ὁ ναὸς αὐτὸς ἀνήκει εἰς τὰ σπάνια κειμήλια τῆς νήσου μας, καὶ ἡ ἀναστήλωσίς του περιποιεῖ τιμὴν εἰς τοὺς φροντίσαντας αὐτήν. Ἡ διάσωσις καὶ διατήρησις τῶν ἀρχαίων μνημείων μας θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε πρὸ πολλοῦ κινήσει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἁπανταχοῦ Κυθηρίων. Ὅπως δὲ καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τὰς ἰδίας αὐτὰς στήλας ἐτονίσαμεν, δὲν θὰ ἔπρεπε ὁ ἱστορικὸς καὶ καλλιτεχνικὸς αὐτὸς πλοῦτος τῆς νήσου μας νὰ ἐγκαταλειφθῇ εἰς τὴν φθορὰν τοῦ χρόνου. Ὑπάρχει ἐν τούτοις πάντα καιρός. Τὸ καλὸν παράδειγμα μᾶς τὸ ἔδωσεν ὁ πράγματι Κοινωφελὴς Σύλλογος τῶν Μυλοποταμιτῶν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΗΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ὁ ἐν Ποταμῷ συμπολίτης κ. Εὐστράτιος Ζαγλανίκης, μᾶς ἀπέστειλε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν καὶ δημοσιεύομεν:

Ἐν Ποταμῷ τῇ 15 Φεβρ. 1951

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ
τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων».
Ἀθήνας.

Ὅπως βέβαια θὰ ἐπληροφορήθητε, ὁ Σεβασμιώτατος Τοποτηρητὴς τῆς Ἐπισκοπῆς μας, Μητροπολίτης Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Δημήτριος, ἐξαπέλυσε μίαν παραινετικὴν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς κατοίκους μας διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Κυριακάτικου παζαριοῦ τοῦ Ποταμοῦ, ἢ τὴν μετάθεσίν του εἰς ἄλλην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, διότι τὸ πανηγῦρι αὐτό: «ἀποτελεῖ ὑβριστικὴν ἐκδήλωσιν κατὰ τῆς Θρησκείας μας, καὶ ἀσεβεστάτην καταπάτησιν τῆς Δ' ἐντολῆς: Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ Σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου».

Δὲν εἶμαι θεολόγος κ. Διευθυντὰ διὰ νὰ ἠμπορῶ νὰ ἐξηγῶ τὰς Γραφάς, νομίζω ὅμως ὅτι κάτι καὶ ἐγὼ καταλαβαίνω ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὥστε νὰ δύναμαι ν' ἀπαντήσω μὲ ὀλίγας λέξεις εἰς τὸν Σεβασμιώτατον, ὅτι ἡ Κυριακάτικη ἀγορὰ τοῦ Ποταμοῦ δὲν ἀντίκειται εἰς καμμίαν θρησκευτικὴν ἀπαγόρευσιν. Τοῦτο μᾶς τὸ διδάσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν του (Κεφάλ. ΙΓ', παρ. 10—17) ἔχει τὴν ἑξῆς περικοπὴν εἰς τὴν ὁποίαν καὶ παραπέμπω τὸν Σεβασμιώτατον.

Ἰδοὺ αὐτή:

«Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι· καὶ ἰδού, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου, καὶ ἐπέθεικεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ, Ἓξ ἡμέραι εἰσίν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν, Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἰδού, δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ».

Πῶς λοιπὸν τώρα θέλει ὁ Σεβασμιώτατος νὰ μὴ μεταβῇ ὁ χωρικός μας εἰς τὸν Ποταμὸν τὴν Κυριακὴν νὰ φροντίσῃ, ὄχι διὰ νὰ «ποτίσῃ τὸν βοῦν ἢ τὸν ὄνον του» ἀλλὰ διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν τοῦ σπιτιοῦ του δι' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ τρόφιμα καὶ ἄλλα χρειώδη πράγματα; Διὰ τὸν Κυθήριον χωρικὸν ἡ Κυριακὴ τοῦ Ποταμοῦ εἶνε πραγματικὴ ἀνάπαυσις. Τὸν ξεκουράζει ἀπὸ τὸν μόχθον τῆς ἑβδομάδος, καὶ τοῦ δίδει τὸν καιρὸν νὰ ἐκτελέσῃ καὶ ὅλας τὰς κοινωνικάς του συναλλαγάς.

Ἡ Κυριακὴ τοῦ Ποταμοῦ εἶνε παμπάλαιον ἔθιμον καὶ δὲν ἔγινε χωρὶς λόγον. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὅλαι αἱ κατὰ καιροὺς γενόμεναι ἀπόπειραι καὶ ἀπὸ ἄλλους Δεσποτάδες διὰ τὴν κατάργησίν του, ἐναυάγησαν. Παρόμοιαι ἀπόπειραι σήμερον, μόνον διαταραχὴν φέρουν εἰς τὸν τόπον, καὶ μείωσιν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν Κλῆρον.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς
ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΖΑΓΛΑΝΙΚΗΣ

ΤΣΙΡΓΩΤΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ

Τὴν 24ην Μαρτίου τὸ ἑσπέρας, ἡμέραν Σάββατον, θὰ λάβῃ χώραν κυθηραϊκὴ συγκέντρωσις μετὰ δείπνου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις γνωστὸν κέντρον «Φλωρίδα» τῶν συμπολιτῶν κ. κ. Μελιττᾶ καὶ Σαμίου. Ἡ συγκέντρωσις προμηνύεται πολυπληθής.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Οἱ δύο πρῶτοι μῆνες τοῦ 1951 ὑπῆρξαν δυσμενεῖς γιὰ τὰ Κύθηρα.

—Τόσον ἐν τῇ νήσῳ ὅσον καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐσημειώθησαν πολλοὶ θάνατοι ἐγκρίτων συμπολιτῶν.

—Ἰδιαιτέρως αἰσθητὸς ὑπῆρξεν ὁ ἐν Ἀθήναις ἐπισυμβὰς θάνατος τοῦ ἐν Ποταμῷ ἰατροῦ Π. Κατσούλη καὶ ἡ λύπη μεγάλη.

—Τὴν λύπην αὐτὴν διερμηνεύοντα τὰ κυθηραϊκὰ Σωματεῖα Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, μετέσχον εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἐκλιπόντος καὶ ἐξέδωκαν συλλυπητήρια ψηφίσματα.

—Ἡ κοινότης Ποταμοῦ, ἐτέλεσε τὴν 4ην Φεβρουαρίου, ἡμέραν Κυριακήν, ἐν τῷ ναῷ Ἱλαριωτίσσης, μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του.

—Ἀνήρτησεν ἐπὶ τριήμερον μεσίστιον τὴν σημαίαν τῆς Κοινότητος τῆς ὁποίας ὁ μεταστὰς διετέλεσε Πρόεδρος.

—Καὶ ἀπέστειλεν συλλυπητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὴν οἰκογένειάν του.

—Ψήφισμα διὰ τὸν ἐκλιπόντα ἰατρόν, ἐξέδωκε καὶ ἡ ἐν Ποταμῷ Ἐπαγγελματοβιομηχανικὴ Ἕνωσις Κυθηρίων ἥτις καὶ μετέσχε καὶ εἰς τὸ μνημόσυνον τῆς Κοινότητος.

—Κατὰ τὸ μνημόσυνον ἐξεφωνήθησαν ἐπιμνημόσυνοι λόγοι ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ἰ. Μελιττᾶν δημοδιδάσκαλον Ποταμοῦ, Κ. Σούμπην ὑπάλληλον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὸν καθηγητὴν κ. Β. Τριάρχην.

—Ὁ κ. Τριάρχης ἀπέδωκε μὲ ὡραίας λέξεις τὸν βαθμὸν τῆς ὀδύνης, τὸν ὁποῖον ἡ νῆσος ᾐσθάνθη ἀπὸ τὴν ἀδόκητον ἀπώλειαν τοῦ ἰατροῦ της καὶ κατέληξε μὲ τὸ ἀκόλουθον ἐπίγραμμα:

—«Ἀπὸ τὸν πόνο πιότερο τίποτε δὲν ἀξίζει κάθε πολύκλαυστου νεκροῦ τίτλο ζωῆς καὶ ὄνειρο στοὺς ζωντανοὺς χαρίζει».

—Οἱ ὁμιληταὶ δὲν παρέλειψαν νὰ βιογραφήσουν τὸν ἐκλιπόντα, καὶ νὰ ὑπενθυμίσουν ὅτι οὗτος ὑπηρέτησε πιστῶς τὴν Πατρίδα ὡς ἔφεδρος ἀνθυπίατρος.

—Εἶχε μετάσχει ὡς ἰατρὸς τοῦ 8ου Ὀρεινοῦ Χειρουργείου κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν, καὶ μετὰ τὴν κατάρρευσιν τοῦ μετώπου συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ παρέμεινεν ὡς τοιοῦτος ἐπὶ ὁλόκληρον ἔτος.

—Σφοδρὰ παράπονα μᾶς διεβιβάσθησαν ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου διὰ τὴν ἀθλίαν ποιότητα τοῦ ἀποσταλέντος ἀλεύρου τοῦ δελτίου Νοεμβρίου.

—Τὸ ἄλευρον ἦτο ἀνάμικτον μὲ ἄμμον! Πρᾶξις τερατώδης καὶ ἐξευτελιστικὴ τοῦ Κράτους, τῶν ὑπαλλήλων του καὶ τῶν Κυβερνητῶν του.

—Ὁ Σύλλογος Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοποτάμου, ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Πρασίνου 600 δενδρύλλια πεύκων καὶ 50 τοιαῦτα λεύκης λευκῆς.

—Θὰ φυτευθοῦν εἰς τὸ δωρηθέν, ὑπὸ τοῦ κ. Ἠλία Ἀν. Χανιώτη, καὶ ἐκχερσωθὲν κτῆμα εἰς θέσιν Διασέλλια, καὶ ἄλλα μέρη τῆς Κοινότητος Μυλοποτάμου.

—Ὁ ἴδιος Σύλλογος ἔστειλεν πυρῆνας καὶ σπόρους διαφόρων δασικῶν δένδρων πρὸς σχηματισμὸν φυτωρίων.

—Διὰ τὴν στέγην τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ὁ ἴδιος Σύλλογος ἀπέστειλεν 2.000 κεραμίδια.

—Αἱ ἐργασίαι πρὸς διεύρυνσιν τῆς ὁδοῦ Μυλοποτάμου—Ἀρέων—Δοκάνων, ἀρχίζουν ἐντὸς τοῦ Μαρτίου.

—Τὸ συντριβὲν ἀπὸ τὸν τρικυμιώδη σορόκον εἰς τὸ Καψάλι, τὴν 28ην π. Δεκεμβρίου, πετρελαιοκίνητον τοῦ κ. Σπ. Μεγαλοκονόμου, λέγεται ὅτι θέλει ἀντικατασταθῆ ἀπὸ ἄλλο, ταχύτερον καὶ μεγαλυτέρας χωρητικότητος.

—Τὸ ὑποστὰν κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸν Αὐλαίμονα σημαντικὰς βλάβας εἰς τὴν προπέλλαν του καὶ τὸ τιμόνι, ξένον βενζινόπλοιον, ἐπιδιορθωθὲν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν.

—Λόγῳ τῆς πληθώρας ὕλης, ἡ συνέχεια τῆς Ἱστορίας τοῦ στρατηγοῦ Κορωναίου ἀναβάλλεται καὶ πάλιν διὰ τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΕΛΕΝΗ Π. ΔΕΛΑΚΟΒΙΑ

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις, τὴν 12ην Ἰανουαρίου εἰς ἡλικίαν 83 ἐτῶν, ἡ συμπολῖτις Ἑλένη χήρα Πολ. Δελακοβία. Ἡ θανοῦσα τῆς ὁποίας ὁ βίος ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα ἀρετῆς, εἶχε ποικίλα χαρίσματα, διεκρίνετο δὲ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἀπέραντον μνήμην της, τὴν βαθεῖαν στοργήν της πρὸς πᾶν τὸ Κυθηραϊκόν, καὶ τὰς χαριτολόγους ἀφηγήσεις της περὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς τῆς παλαιᾶς κυθηραϊκῆς κοινωνίας. Ἡ κηδεία της ἐγένετο ἐν συρροῇ πλείστων συμπολιτῶν καὶ ξένων εἰς τὸ Γ´ Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν, τὸν δὲ νεκρόν της ἀπεχαιρέτησεν ὁ κ. Γεώργιος Μουλὸς δι᾽ ὡραίων λέξεων.

Πρὸς τὸν ἀρχίατρον υἱόν της, τὰ λοιπὰ τέκνα της καὶ τοὺς συγγενεῖς της, ἀπευθύνομεν θερμὰ συλλυπητήρια. **Φ. Κ.**

ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΝ. Θ. ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ

Θλιβερὸν ὑπῆρξε τὸ ἄγγελμα τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐπισυμβάντος, τὴν 31ην Ἰανουαρίου, ἀπροόπτου θανάτου τοῦ ἐν Ποταμῷ ἰατροῦ Πανάγου Θ. Κατσούλη. Ἡ ἀπώλειά του ἐξένισε πάντας διότι ὀλίγας ἀκόμη ἡμέρας πρὸ αὐτῆς τίποτε δὲν ἐμαρτύρει ὅτι θὰ τὸν ἐστερεῖτο τόσον προώρως ἡ νῆσος μας. Ἀτυχῶς ὕπουλος νόσος εἶχεν ὑποσκάψει τὸν ὀργανισμόν του, καὶ ἡ Ἐπιστήμη, εἰς τὴν ὁποίαν προσέφυγε, δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν βοηθήσῃ καὶ νὰ τὸν σώσῃ.

Ὁ θάνατος τοῦ καλοῦ ἰατροῦ καθίσταται ἔτι θλιβερώτερος διότι ὄχι μόνον ἐστέρησε τὴν οἰκογένειάν του ἀπὸ τὴν προστασίαν του, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ μικρά μας κοινωνία, εἰς τὴν ὁποίαν ἔδρασεν οὗτος ὡς ἐπιστήμων ἐπὶ τόσα ἔτη καὶ ἀφοσιώθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της, ἔχασεν ἕνα ἔμπειρον ἰατρόν, ἕνα καλόκαρδον ἄνθρωπον, ἕνα προσηνῆ καὶ φιλάνθρωπον Κυθήριον.

Ἡ κηδεία τοῦ ἀειμνήστου ἰατροῦ ἐγένετο εἰς τὸν παρὰ τὰς τρεῖς Γεφύρας ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων εἰς τὸ νεκροταφεῖον τοῦ ὁποίου καὶ ἐτάφη. Εἰς αὐτὴν προσῆλθον οἱ πλεῖστοι τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ συμπολιτῶν μετὰ πολυαρίθμων ἄλλων ξένων, πλεῖστοι δὲ στέφανοι ἐπὶ τῆς σοροῦ του κατετέθησαν. Τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος ἐξύμνησαν οἱ συμπολῖται κ. κ. Γ. Μουλὸς ἐκ μέρους τῶν δύο Κυθηραϊκῶν Σωματείων, Νικ. Κρίθαρης ἰατρὸς δερματολόγος ἐκ μέρους τῶν Κυθηρίων ἰατρῶν, Θεόδ. Κρίθαρης ἐκ μέρους τοῦ ἐν Καραβᾷ Ἰατρείου καὶ Δημ. Μαρσέλλος πολιτευτής.

Πρὸς τὴν οἰκογένειαν, τοῦ τόσον προώρως ἐκλιπόντος ἰατροῦ, καὶ πρὸς πάντας τοὺς συγγενεῖς του, ἀπευθύνομεν θερμότατα συλλυπητήρια. Φ. Κ.

ΡΕΓΓΙΝΑ ΣΠ. ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τὴν 25ην Ἰανουαρίου ἀπεβίωσεν ἐν Πειραιεῖ ἡ συμπολῖτις Ρεγγίνα Μεγαλοοικονόμου, σύζυγος τοῦ ἀειμνήστου Σπυρίδωνος Μεγαλοοικονόμου, τοῦ τόσην ἐν Πειραιεῖ ἀλησμόνητον δρᾶσιν κοινωνικήν, πατριωτικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἀναπτύξαντος, καὶ πολλάκις δι᾽ ἀξιωμάτων τοῦ Δήμου Πειραιῶς τιμηθέντος.

Ἡ μεταστᾶσα ἥτις εἶχεν ὅλας τὰς ἀρετὰς τῆς κυθηραϊκῆς χρηστότητος, ηὐτύχησε ν᾽ ἀναδείξῃ ἐξαίρετο τέκνα ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ ὡς βιομηχάνους καὶ ὡς ἐπιστήμονας, καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ μνήμην ἐναρέτου γυναικὸς καὶ ὡς μητρὸς καὶ ὡς συζύγου. Πρὸς τὰ τέκνα της αὐτὰ καὶ πρὸς πάντας τοὺς συγγενεῖς της ἀπευθύνομεν θερμότατα συλλυπητήρια. Φ. Κ.

ΑΝΘΗ Π. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Τὴν 6ην Φεβρουαρίου ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις σεβαστὴ δέσποινα, ἡ Ἀνθὴ Π. Κασιμάτη, μήτηρ τοῦ συμπολίτου βουλευτοῦ Ἀθηνῶν Γρηγ. Κασιμάτη. Εἰς τὴν κηδείαν της, γενομένην ἐν τῷ Α´ Νεκροταφείῳ Ἀθηνῶν, παρευρέθη ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλος, πλεῖστοι ἄλλοι ὑπουργοὶ καὶ βουλευταί, καὶ πλῆθος συμπολιτῶν καὶ ἄλλων τιμώντων τὴν μνήμην της.

Ἡ μεταστᾶσα ὑπῆρξεν κατ᾽ ἐξοχὴν εὐτυχὴς μήτηρ εἰς τὴν ζωήν της, διότι εἶδε τὸν ἀγαπητόν της υἱὸν ὄχι μόνον νὰ καταλαμβάνῃ σημαντικὴν πανεπιστημιακὴν ἕδραν, ἀλλὰ καὶ νὰ κατακτᾷ ἀλληλοδιαδόχως διὰ τῶν ἐξαιρετικῶν προσόντων του τ᾽ ἀξιώματα τοῦ βουλευτοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ ν᾽ ἀντιπροσωπεύῃ εἰς διάφορα Εὐρωπαϊκὰ Συνέδρια, καὶ εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ Ὀργανισμὸν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ θάνατος τῆς ἐξαιρέτου γυναικὸς ἐλύπησεν ἰδιαιτέρως ἕνα πλῆθος κόσμου ὅστις ἀπελάμβανε τῶν εὐεργετημάτων τῆς στοργῆς της καὶ τῆς καλωσύνης της. Ἂς εἶνε ἡ μνήμη της αἰωνία. Πρὸς τὸν ἀγαπητὸν υἱόν της καὶ τὴν κυρίαν του ἀπευθύνομεν τὰ θερμότατα συλλυπητήριά μας. Φ. Κ.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ν. ΤΖΑΝΝΕΣ

Τὴν 21ην Φεβρουαρίου ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν ὁ συμπολίτης Σταμάτιος Ν. Τζάννες. Ὁ θανὼν ὅστις ἀπετέλει ἐκλεκτὸν μέλος τῆς ἐν Ἀθήναις κυθηραϊκῆς παροικίας, ἀναχωρήσας μικρὸς ἐκ Κυθήρων καὶ ἐγκατασταθεὶς εἰς Ἀθήνας, ἠδυνήθη διὰ τῆς ἐργατικότητός του καὶ τῆς τιμιότητός του νὰ δημιουργήσῃ λαμπρὰς ἐργασίας, καὶ ν᾽ ἀναδείξῃ εὐτυχισμένην καὶ χρηστὴν οἰκογένειαν. Ἄνθρωπος ὑγιῶν συντηρητικῶν ἀρχῶν, καὶ πιστεύων ὅτι μόνον διὰ τῆς συνεχοῦς ἐργασίας, τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἐγκρατείας ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐξασφάλισις τοῦ βίου, παρεῖχε, μὲ τὸ μειδίαμα πάντοτε τῆς καλωσύνης εἰς τὰ χείλη του, τὰς καλυτέρας συμβουλὰς εἰς πάντας τοὺς προστρέχοντας εἰς αὐτὸν συμπολίτας.

Πρὸς τὰ τέκνα του, τὴν σύζυγόν του καὶ τοὺς συγγενεῖς του ἀπευθύνομεν θερμότατα συλλυπητήρια. Φ. Κ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΛΙΜΕΝΟΒΡΑΧΙΩΝ ΕΙΣ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ

Διάφοροι φιλοπρόοδοι Ἀντικυθήριοι ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν Χιλήν, ἀπεφάσισαν τὴν κατασκευὴν λιμενοβραχίανος εἰς τὸν Ποταμὸν τῆς νήσου των πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ναυτιλομένων.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΗΣ

Ἡ διδασκάλισσα Κοντολιανίκων κ. Αἰκατερίνη Πετροχείλου παρητήθη. Τὴν θέσιν της πιθανὸν νὰ καταλάβῃ ἕτερος Κυθήριος δημοδιδάσκαλος ὑπηρετῶν ἔξω τῆς νήσου κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως ὅπως οἱ δημοδιδάσκαλοι ὑπηρετοῦν εἰς τὸν τόπον των.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Ἡ ἀπὸ τινων ἐτῶν ἱδρυθεῖσα Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης «Στρατηγὸς Κορωναῖος», εἰς τὰς νοτίους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τῶν ἐκεῖ συμπολιτῶν, συνελθοῦσα τὴν 12ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν, ἐξέλεξε τὸν νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον. Ὡς Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ ἐκ Σαλίνας συμπολίτης κ. Γεώργ. Ν. Κομηνός.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ 'Κ.Ο.Φ.,

Ὁ «Κυθηραϊκὸς Ὅμιλος Φιλομούσων» ἐνεργεῖ τὴν πρώτην αὐτοῦ διάλεξιν τὴν 18ην Μαρτίου. Πρὸς τοῦτο ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον πρόσκλησιν:

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τὴν Κυριακὴν 18ην Μαρτίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 10.30 π. μ. εἰς τὴν ἐνταῦθα αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (γωνία τῶν ὁδῶν Ἐλευθ. Βενιζέλου καὶ Ὁμήρου) δίδεται, ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Ὁμίλου Φιλομούσων», λογοτέχνου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Τάκη Μώμου) λίαν ἐνδιαφέρουσα ἱστορικὴ διάλεξις, μὲ θέμα:

«ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ» προλογίζοντος τοῦ Προέδρου τοῦ Ὁμίλου κ. Παναγ. Τσιτσίλια.

Παρακαλεῖσθε ὅθεν, ὅπως εὐαρεστούμενοι, τιμήσητε μετὰ τῆς οἰκογενείας σας, τὴν διάλεξιν ταύτην.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Μαρτίου 1951

Ὁ Πρόεδρος
ΠΑΝΑΓ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Θ. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Κατὰ τὴν γενομένην ἐκλογὴν ὑπὸ τῶν Σωματείων τῶν Λαϊκῶν Ἀγορῶν, Πειραιῶς—Ἀθηνῶν καὶ Περιχώρων πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ Προεδρείου τῆς Ὁμοσπονδίας των, ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας πανηγυρικῶς, ὁ ἐν Ἀθήναις συμπολίτης κ. Θεόδωρος Β. Καστρίσιος. Ὁ ἴδιος εἶνε καὶ μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Λαϊκῶν Ἀγορῶν. Ἀντιπρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας ἐξελέγη ὁ κ. Χρ. Χατζημιχάλης, Γραμματεὺς ὁ κ. Ἐλευθ. Λαγούτης, καὶ Ταμίας ὁ κ. Μιχ. Σουλής.

Ἡ τιμητικὴ ἐκλογὴ τοῦ συμπολίτου κ. Καστρισίου, μαρτυρεῖ περὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ὁποίας ἀπολαμβάνουν ἐν τῇ κοινωνίᾳ οἱ δραστήριοι, τίμιοι καὶ ἐργατικοὶ Κυθήριοι.

ΤΡΟΦΙΜΑ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ἀπεστάλησαν τὸν Ἰανουάριον εἰς τὴν νῆσον 40 σάκκοι ὀρύζης, 350 κιβώτια γάλακτος ἐβαπορὲ καὶ 200 σάκκοι ζαχάρεως πρὸς γενικὴν διανομὴν εἰς τοὺς κατοίκους. Δὲν εἶνε γνωστόν, ἂν τὰ γάλατα ἐβαπορὲ ὁμοιάζουν πρὸς τὰ διανεμηθέντα ἄλευρα μὲ ἄμμον.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΑ ΤΟ ΔΙΑΚΟΦΤΙ

Ἀπὸ τὸν παλαίμαχον ναυτικὸν κ. Χ. Κρίθαρην, ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν καὶ εὐχαρίστως δημοσιεύομεν. Πιστεύομεν δὲ ὅτι μὲ τὴν ἀντίληψίν του, εἶνε σύμφωνος καὶ ἡ ὁλότης τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων Κυθηρίων:

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ
τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων»
Ἀθήνας

Παρακολουθῶ μ᾽ εὐχαρίστησι τοὺς ἀγῶνας σας γιὰ τὸ Διακόφτι, καὶ πιστεύω ὅτι δὲν μποροῦν παρὰ νὰ στεφθοῦν ἀπὸ ἐπιτυχία.

Ἐγὼ ποὺ ἀπὸ παιδὶ 8 ἐτῶν ἐμπῆκα στὴ θάλασσα καὶ ἐγήρασα σ᾽ αὐτήν, καὶ εἶδα τόσες τρικυμίες, καὶ γύρισα τόσα πόρτα, πρέπει νὰ σᾶς πῶ ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς ὅλο τὸ Τσιρίγο ἄλλο ἀσφαλέστερο μέρος γιὰ λιμάνι ἔξω ἀπὸ τὸ Διακόφτι. Ἔχω ἄπειρα περιστατικὰ γι᾽ αὐτὸ νὰ σᾶς ἀναφέρω καὶ γιὰ νὰ μάθουν ὅσοι φαντάζονται, ἀπὸ ἄγνοια ἢ ἀπὸ συμφέρον, ὅτι τὸ Διακόφτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν τόπο μας. Ἕνα ἔκτακτο περιστατικὸ ποὺ μοῦ συνέβη, μέσα στ᾽ ἄλλα, εἶνε τὸ ἑξῆς:

Κατὰ τὴν ἀνταρτοκρατία ἔφυγα ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ ὡς κυβερνήτης τοῦ Πετρελαιοκινήτου «Ἀθηνᾶ» τοῦ κ. Μιχ. Σαμίου μὲ ἐμπορεύματα καὶ 18 ἐπιβάτας γιὰ τὰ Κύθηρα. Τὸ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας προσεγγίσαμε καὶ διενυκτερεύσαμε εἰς τὴν Ὕδρα. Τὴν ἄλλη μέρα ἐνωρὶς ἐφύγαμε ἀπὸ τὴν Ὕδρα μὲ ἐλαφρὸ βοριαδάκι. Κατὰ τὰς 10 ἡ ὥρα ὁ καιρὸς ἔγινε κατεβασιὰ καὶ ὁ Κάβο-Μαλέας ἄρχισε τὰ συνηθισμένα του. Κατὰ τὰς 11 βρισκόμαστε ἔξω ἀπὸ τὴν Παραπόλα, ὅταν μᾶς ἔσπασε ἡ μηχανή. Δὲν ἔχασα καιρὸ παρὰ ἅρπαξα ἀμέσως μιὰ τέντα, τὴν διεσκεύασα σὲ πανί, τὸ κοτσάρισα στὸ κατάρτι καὶ τοὔδωσα πρίμα γιὰ τὸ Διακόφτι. Ἡ Μάνη δὲν μᾶς σήκωνε ἐξ αἰτίας τῶν ἀνταρτῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ καιρὸς εἶχε φουρτουνιάσει, καὶ ὅσο πλησιάζαμεν πρὸς τὸ Διακόφτι ὁ κίνδυνος τοῦ καταποντισμοῦ μας ἦτο ἄμεσος. Μερικὰ πράγματα μᾶς εἶχεν κι᾽ ὅλας ἁρπάξει ἡ θάλασσα ἀπὸ τὴν κουβέρτα. Φαντάζεσθε τὴν ἀγωνίαν τῶν ἐπιβατῶν. Ἀλλὰ δόξα τῷ Θεῷ! Ἀκόμη λίγο, καὶ κατὰ τὰς 7½ τὸ βράδυ, ἀφοῦ ἄνοιξα ἀπὸ τὴ βορεινὴ πούντα τοῦ νησακιοῦ γιὰ νὰ μὴ μ᾽ ἐνοχλῇ τὸ ἀποθαλασσό της, μπῆκα γραμμὴ στὸ Διακόφτι. Μέσα φυσικὰ στὸ λιμάνι βρήκαμε γαλήνη. Ἄραξα τὸ πλοῖο εἰς τὴν πούντα τοῦ μώλου, καὶ οἱ ἐπιβάται, ἀφοῦ βγῆκαν στὴν ξηρά, τράβηξαν εἰς τὸν Ἅγιο Μηνᾶ κι᾽ ἄναψε καθένας τους ἕνα κεράκι ὡς εὐχαριστία γιὰ τὴν αἰσία τους ἄφιξι στὴν Πατρίδα, μὲ τὴν πίστι πλέον ὅτι τὸ Διακόφτι εἶνε φτιαγμένο ἀπὸ τὸ Θεὸ γιὰ λιμάνι γιὰ νὰ σώζεται ὁ τόπος μας. Ὅσοι ἀκόμη δὲν τὸ βλέπουν εἶνε τυφλωμένοι ἀπὸ τὰ τοπικὰ πάθη καὶ τὰ προσωπικά τους συμφέροντα.

Διατελῶ μὲ κάθε τιμὴ
ΧΑΡ. Β. ΚΡΙΘΑΡΗΣ ἢ ΤΣΟΥΛΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΕΡΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ Ο ΛΟΓΟΣ

Ἀναγνώστης τῆς «Φωνῆς», συμπολίτης, μᾶς ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν:

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας, τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, καὶ εἰς τὴν στήλην «Μὲ λίγα λόγια», ἐδιάβασα διὰ τὴν φιλοπατρίαν τῶν Κεφαλλήνων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἡ ὁποία ἐπροκάλεσε μεγάλην τουριστικὴν κίνησιν κατὰ τὸ παρελθὸν καλοκαῖρι εἰς τὸ νησί των. Εἰς αὐτά, παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ παρατηρήσω τὰ ἑξῆς:

Πρῶτον. Πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Κεφαλληνίας καὶ τῶν ἔξω αὐτῆς Κεφαλλήνων, ὑπάρχει ἕνας στενὸς σύνδεσμος ὀνομαζόμενος ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, τὸν ὁποῖον ἀγνοοῦμεν ἡμεῖς οἱ Κυθήριοι.

Δεύτερον. Οἱ ἐν τῇ νήσῳ εὑρισκόμενοι Κεφαλλῆνες, ἔχουν ἀνεπτυγμένον ἀλλὰ καὶ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΝ τὸ αἴσθημα τῆς φιλοξενίας. Καὶ διὰ τοῦτο ὅταν ὀργανοῦνται ἑορταὶ καὶ ἐκδρομαὶ εἰς τὴν νῆσον των, οἱ ὀργανωταὶ εἶνε ἐκ τῶν προτέρων ἐξησφαλισμένοι, ὅτι αἱ ἑορταὶ καὶ ἐκδρομαὶ αὐταὶ θὰ ἐπιτύχουν.

Ἡμεῖς οἱ Κυθήριοι ἀγνοοῦμεν τὴν ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΝ φιλοξενίαν καὶ τὴν ὀργανωμένην τουριστικὴν κίνησιν πρὸς τὴν νῆσον μας. Καὶ θὰ περάσῃ καιρὸς ἕως ὅτου ἐπιτύχομεν καὶ ἡμεῖς αὐτὸ ποὺ ἔχουν ἐπιτύχει οἱ Κεφαλλῆνες.

Διὰ τοῦτο, τὸ σπουδαῖον εἶνε, ἐφ᾽ ὅσον ἡ νῆσος μας στερεῖται τουριστικῶν ξενοδοχείων, νὰ ὀργανωθῇ καὶ εἰς αὐτὴν ἡ ἐντοπία φιλοξενία, ὥστε νὰ γίνῃ δυνατὴ κάποια τουριστικὴ πρὸς αὐτὴν κίνησις. Δὲν ἀρκεῖ ἡ καλὴ διάθεσις ὀλίγων κατοίκων πρὸς φιλοξενίαν.

Ἀλλ᾽ ὅλα αὐτὰ θέλουν κάποιαν ὀργάνωσιν ἀπὸ εἰδικούς, ἡ ὁποία εἶνε πολὺ δύσκολον, ἂν ὄχι ἀδύνατον, νὰ γίνῃ ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς καὶ ἄλλας συνθήκας. Καὶ αὐτὰ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ ἀναπληρώσῃ ἡ καλὴν μόνον θέλησις ὀλίγων καλῶν πατριωτῶν. Ἂς μὴν αὐταπατώμεθα λοιπόν, καὶ ἂς μὴ θέλωμεν νὰ πείσωμεν τοὺς ἑαυτούς μας ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ ἐπιτύχωμεν τουριστικὰ ἢ ἄλλα ὠφελήματα γιὰ τὸ νησί μας, ἐφ᾽ ὅσον εἴμεθα ἀνοργάνωτοι. Ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα δὲ σήμερον σωματεῖα μας, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἄλλους εἰδικοὺς σκοποὺς νὰ ἐκπληρώσουν, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ περιμένῃ κανεὶς τουριστικὰς ἐκδρομὰς καὶ πανηγύρεις εἰς τὸ νησί μας.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς
Ἀναγνώστης τῆς «ΦΩΝΗΣ»

ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΝ Ν. ΦΑΛΗΡΩ ΝΑΟΝ

Διὰ τὸν θεμελιωθέντα ἐν Νέῳ Φαλήρῳ, τὴν 1ην Ὀκτωβρίου π. ἔ., νέον ναὸν τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης, αἱ εἰσφοραὶ συνεχίζονται ἱκανοποιητικῶς. Ὁ νέος ναὸς ἀνεγείρεται κυρίως δαπάναις τῶν πωλησάντων ἀκίνητα ἐπὶ Κατοχῆς, εἰς ἐκτέλεσιν ἐγκριθέντος ὑπ᾽ αὐτῶν ψηφίσματος τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1949. Εἰς τὸν ναὸν θὰ στεγασθῇ καὶ ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη, εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης τῶν πωλησάντων, διότι τὴν ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μνήμης τῆς Ἁγίας, ὑπεγράφη ὁ Νόμος 1323, ὁ ὁποῖος τοὺς ἀπέδωκε τὰ ἐπὶ Κατοχῆς πωληθέντα σπίτια των.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς κατασκευῆς τοῦ Ναοῦ, ἐξ ἑπτακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν, θὰ βαρύνῃ ἐξ ὁλοκλήρου τοὺς πωλήσαντας, ἀνερχομένους εἰς 250.000, οἱ ὁποῖοι καὶ θὰ συνεισφέρουν 3.000 δραχ. ἕκαστος. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Πωλησάντων, καλεῖ ἤδη τοὺς πωλήσαντας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ὅπως προσερχόμενοι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ, εἰς τὸν παλαιὸν Ναὸν τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης παρὰ τὸν Ἠλεκτρικὸν Σταθμὸν Ν. Φαλήρου, καταβάλλουν τὸ ὁρισθὲν ποσὸν ἢ καὶ ἀνώτερον τούτου ἐφ᾽ ὅσον ἔχουν οἰκονομικὴν εὐχέρειαν, λαμβάνοντες σχετικὴν διπλότυπον ἀπόδειξιν.

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

Εἴκοσι συμπολῖται ἀνεχώρησαν ἐσχάτως μὲ τὸ ὑπερωκεάνειον «Κηρύνεια» εἰς Αὐστραλίαν καὶ ἡ φυγὴ ἐκ τῆς νήσου συνεχίζεται. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶνε θλιβερώτατον, ὅπως μυριάκις ἐτονίσαμεν, καὶ δέον νὰ ἐμβάλῃ εἰς σοβαρὰς σκέψεις τοὺς ἀγαπῶντας τὴν νῆσον μας. Εἰς τί θὰ χρησιμεύσουν ὅλα τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα φιλοπάτριδες Κυθήριοι μελετοῦν διὰ τὴν νῆσον των, ὅταν ὁ τόπος ἐρημοῦται;

Ἐγένετο λόγος περὶ ἐγκαταστάσεως Ρουμάνων προσφύγων εἰς τὴν νῆσον. Ἀλλὰ καὶ αὐτοί, ἐπιλεγέντες ἀπὸ τὸ Κράτος, ἀνεχώρησαν δι᾽ Αὐστραλίαν, διότι ἐκεῖ φαίνεται ἡ γῆ τῆς Ἐπαγγελίας καὶ δι᾽ αὐτούς. Ἐν τούτοις, παρ᾽ ὅλα τὰ θρυλούμενα περὶ Αὐστραλίας, δὲν φαίνεται νὰ περνᾷ ἡ ἐκεῖ ζωὴ τῶν μεταναστῶν ῥάδιμος. Σκληρὰ ἐργασία, συνεχὴς ὀρθοστασία, μὲ ὅλας τὰς συνεπείας της, χαρακτηρίζει τὴν ζωὴν τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων.

Ἡ πρὸς Αὐστραλίαν φυγὴ δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ μόνον τὴν οἰκονομικὴν ἀνάγκην ὡς κίνητρον. Ψυχολογικοὶ λόγοι, λόγῳ τῆς διεθνοῦς ἀνωμάλου καταστάσεως, καὶ ὁ φόβος ἑνὸς νέου πολέμου, συντελοῦν εἰς τὴν φυγὴν αὐτήν.

Πάντως τ᾽ ἀποτελέσματα τῆς ἐρημώσεως τῆς νήσου μας, οἱονδήποτε κίνητρον καὶ ἂν ἔχουν, δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε μίαν ἡμέραν θλιβερώτατα.

ΤΟΥ ΜΟΛΦΕΤΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΛΗΡΩΜΕΝΗ

Κατὰ τὸ 1915 ἐπρόκειτο νὰ τελειώσῃ, εἰς τὴν Κεφαλλωνιά, ὁ γάμος ἑνὸς πλουσίου ἐπιστρέψαντος ἐξ Ἀμερικῆς, μὲ μία κόρη ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας.

Τὴν πρώτη ὅμως βραδυὰ ποὺ ἔγινε δεκτὸς ὁ Γαμπρὸς εἰς τὸ σπίτι τῆς Κόρης, ἡ Μαμά της, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ κρίνῃ τὸ Γαμπρό, παρετήρησεν ὅτι αὐτὸς ἐκάθησε μὲ πολὺ πρόστυχο τρόπο μπροστά της μέσα εἰς τὴ σάλα, καὶ γι᾽ αὐτὸ ἐσκέφθη νὰ ματαιώσῃ τὸ γάμο. Γιὰ νὰ εὕρῃ δὲ ἀφορμή, ἄρχισε νὰ ὑποβάλῃ διάφορες ἐρωτήσεις εἰς τὸ Γαμπρό. Αὐτὸς ὅμως μὲ μιὰ ἀπάντησι τὴν ἀποστόμωσε.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐνέπνευσε στὸ Μολφέτα τὸ κατωτέρω σατυρικὸ ποίημα, εἰς τὸ ὁποῖον παραστατικώτατα ζωγραφίζεται ἡ ἀξία τοῦ παρᾶ:

1.

Μὲ χίλιες τσιριμόνιες
καὶ μὲ τῆς μόδας νάζι
μὲ τὸ νεόπλουτο Γαμπρὸ
ἡ Μάνα κουβεντιάζει.

2.

«Ξέρεις, Γαμπρέ μου, Γαλλικά
ἔχεις μ᾽ ἀρχόντους γνώρα;
Χορεύεις πάτε-πατινὲ
ποὺ συνηθιέται τώρα;
Γνωρίζεις πῶς νὰ φέρεσαι
σὰν εἶσαι σὲ σαλόνι;».

3.

Ὁ δὲ Γαμπρὸς χοντράνθρωπος,
τῆς Ξενητειᾶς μουγδόνι *
μπροστὰ στὴ Νύφη τὴ λεπτὴ
βγάνει τὴν πορτοφόλα
καὶ λέει: «Νὰ κυρία μου,
ἐδῶ τὰ βρίσκεις..... ὅλα!!!»

* Μουγδόνι = χοντρὸ ξύλο, πατερό.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΑΓΓΟΥΡΙΩΝ...

Ὅλους τοὺς ἔπιασε, Μαρῆ
ἀποδημίας φούρια.
Πρὸ ἡμερῶν ἀρχίσανε
νὰ φεύγουν καὶ τ᾽ ἀγγούρια.
Φεύγουνε τ᾽ ἀγγουράκια μας
τὰ δροσερὰ κι᾽ ὡραῖα
καὶ μετανάστες γίνονται
σ᾽ Ἀθήνα καὶ Περαία.
Δὲν κατορθώνουν τὰ φτωχὰ
νὰ πουληθοῦν στὸ φόρο
καὶ βγάνουν εἰσιτήριο
καὶ πᾶνε στὸ παπόρο.
Φεύγουν κι᾽ αὐτὰ τἀδύστυχα
γιὰ πινωμὴ τῆς πείνας
καὶ πᾶνε καὶ δροσίζουνε
Κυράδες τῆς Ἀθήνας.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟΥ

Ὁ ἀπολογισμὸς κατασκευῆς τοῦ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν Εἰκονοστασίου τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΣΟΔΑ		
Εἰσφοραὶ ἔτους 1948	Δραχ.	15.500.000
Εἰσφορὰ ἔτους Αἰκατερίνης Ἐμμ. Τρακάκη (ἐγγονῆς Στεφ. Μότη)	»	700.000
Σύνολον	»	16.200.000
ΕΞΟΔΑ		
Κατασκευὴ εἰκονοστασίου	Δραχ.	14.000.000
Ἐπισκευὴ Εἰκόνος	»	60.000
Ἀγορὰ μαρμάρων διὰ τὴν βάσιν τοῦ εἰκονοστασίου	»	100.000
Ἐργατικὰ κατασκευῆς βάσεως	»	670.000
Μεταφορικὰ	»	50.000
Πινακίδες	»	220.000
Κανδῆλι	»	1.100.000
Σύνολον	»	16.200.000

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου 1950

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μηνᾶς Κασιμάτης Γ. Μουλὸς Ι. Φώτιος Βασ. Μπαβέας Γερ. Κύπριος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἡ χαριτωμένη δεσποινὶς Νίτσα Νικ. Ξανθάκη ἐκ Χώρας καὶ ὁ ἐκ Ζαχάρως τοῦ Πύργου ἐξαίρετος νέος κ. Γεώργιος Κοντός, εἰσηγητὴς ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἠρραβωνίσθησαν ἐν Ἀθήναις.

—Ὁ ἐξ Ἀντικυθήρων κ. Πέτρος Γαλανάκης καὶ ἡ ἐκ Κατσουλιανίκων δνὶς Κούλα, θυγάτηρ τοῦ Προέδρου Λογοθετιανίκων κ. Εὐαγγ. Χλέντζου, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

ΓΑΜΟΙ

Εἰς τὸν ἐν Φαλήρῳ ναὸν τῆς Μυρτιδιωτίσσης, ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Παναγ. Γεωρ. Κασιμάτη ἢ Μαραγκάκη ἐκ Καρβουνάδων, μετὰ τῆς χαριτοβρύτου νεάνιδος ἐκ Λιβαδίου Χρυσάνθης Ἀρτεμ. Καλλιγέρου. Ὁ πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς παρευρεθεὶς κόσμος ηὐχήθη εἰς τοὺς νεονύμφους τὸν βίον εὐτυχισμένον. Πρὸς τούτους ἀπευθύνομεν καὶ ἡμεῖς θερμοτάτας εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια. Φ. Κ.

—Ὁ ἐν Ποταμῷ ὑποδηματοποιὸς κ. Ἰωάν. Σάμιος καὶ ἡ δνὶς Ἄννα Κ. Καλογρίδη ἐνυμφεύθησαν.

—Ὁ κ. Χαράλαμπος Δ. Βαγγῆς καὶ ἡ δνὶς Θεοχάρη Ἀρισ. Μεγαλοκονόμου ἐνυμφεύθησαν ἐν Ποταμῷ.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἐν Ποταμῷ ἡ κ. Σπυριδούλα Ν. Γεωργοπούλου ἔτεκεν ἄρρεν.

—Εἰς Ἁγίαν Ἀναστασίαν ἡ κ. Σταυρούλα Θ. Βενάρδου ἔτεκεν θῆλυ.

—Εἰς Χριστοφοριάνικα ἡ κ. Μπότα Β. Γεωργοπούλου ἔτεκεν θῆλυ.

—Ἡ κ. Ἑλένη Γ. Μουλοῦ ἔτεκεν ἄρρεν εἰς Λογοθετιάνικα.

—Εἰς Φριλιγκιάνικα ἡ κ. Ἐρωφίλη Παν. Νοταρᾶ ἔτεκεν ἄρρεν.

—Εἰς Ἀθήνας ἡ κ. Μαρία Σπυρ. Πετροχείλου ἔτεκεν θῆλυ.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἡ κ. Αἰκατερίνη ἱερέως Ἰ. Παχουντάκη ἐβάπτισεν εἰς Ποταμὸν τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Μιχ. Πιτέλου, ἀρτοποιοῦ, ὀνομάσασα αὐτὸ Ἰωάννην.

—Ἡ κ. Γιαννούλα Ἀντ. Μαυρομμάτη ἐβάπτισεν εἰς Ἁγίαν Ἀναστασίαν τὸ ἀγοράκι τοῦ Γεωρ. Καψάνη ὀνομάσασα αὐτὸ Κωνσταντῖνον.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Εἰς Ἀρωνιάδικα ἀπεβίωσεν ὁ Ἐμμ. Μανωλαρᾶς ἐτῶν 87.

—Εἰς Μυτάτα ἡ Χρυσούλα Δημ. Πρωτοψάλτη ἐτῶν 92.

—Εἰς Ποταμὸν ἡ Θεοδωρούλα Σταυρῆ Στέλλιου ἐτῶν 60.

—Εἰς Καραβὰ ἡ Ὀλυμπία Τζωρτζοπούλου μηνῶν 18.

—Εἰς Λογοθετιάνικα ἡ Καλλιόπη Μιχ. Μουλοῦ ἐτῶν 58.

—Εἰς Ἀθήνας ἀπεβίωσεν ὁ ἐξ Ἀλοϊζιανίκων Δημ. Σάμιος ἢ Φουντᾶς ἐτῶν 85.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησαν ἀτμοπλοϊκῶς δι᾽ Αὐστραλίαν οἱ κ. κ. Μιχ. Σάμιος, Χαράλ. Γ. Ταμπάκης, οἱ νέοι Παν. Σεμιτέκολος, Γεώργ. Παυλάκης, Ἰωάν. Λεονταράκης καὶ ἡ κ. Ἄννα Ἰ. Μανέα μετὰ τῶν θυγατέρων της Μαρίκας καὶ Θεοδωρούλας, καὶ τῆς δίδος Κατίνας Π. Χλαμπέα.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Μετὰ ἑνδεκαετῆ ἀπουσίαν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γενέτειραν, ἐξ Αὐστραλίας, ὁ ἐκ Ποταμοῦ κ. Χαρ. Χαριλ. Κασιμάτης.

—Ἐπίσης ἐξ Αὐστραλίας οἱ κ. κ. Γεώργ. Σῖμος καὶ Γ. Κομηνός.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Ἡ οἰκογένεια τοῦ ἰατροῦ τῆς νήσου μας Πανάγου Θ. Κατσούλη, τελεῖ τὴν 4ην Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10.30 π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Εἰς μνήμην Ἑλένης Δελακοβία, ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν, ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἐν Καραβᾷ ἰατρεῖον δραχ. 100.000.

—Εἰς μνήμην τῆς ἰδίας, ὁ κ. Ἀνδρ. Δελακοβίας ἀπέστειλεν εἰς ἐκκλησιν τοῦ Βασιλέως δραχ 100.000, ἡ δὲ κ. Μαρίκα Σουρῆ δραχ. 50.000.

—Εἰς μνήμην τοῦ ἰατροῦ Π. Κατσούλη, τὰ Κυθηραϊκὰ Σωματεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀπέστειλαν εἰς τὸ Ἰατρεῖον τῶν Κυθήρων ἀνὰ δραχ. 150.000, ὁ δὲ κ. Κωνστ. Σπ. Μυλωνόπουλος δραχ. 100.000.

—Εἰς μνήμην Ἀνθῆς Π. Κασιμάτη, ἀπέστειλαν εἰς τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν, διὰ τοὺς πτωχούς του, οἱ κ. κ. Νικ. Καστρίσιος δρ. 200.000, Βασίλ. Μπαβέας 100.000 ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κώστα Ἰ. Στασινοπούλου δρ. 150.000, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάννου Μάρκου δρ. 100.000, ὁ δὲ κ. Κων. Σαραντόπουλος δραχ. 50.000.

—Εἰς τὸν ἔρανον τῆς Βασιλίσσης, ἀπέστειλαν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παναγ. Β. Φωτεινοῦ δραχ. 100.000.

—Εἰς μνήμην Νικ. Στασινοπούλου, ἀπέστειλαν εἰς τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Εὐαγ. Γ. Σίμου δραχ. 100.000.

ΔΩΡΕΑΙ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑΣ

Διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ Βυζαντινοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἀπέστειλαν εἰς τὸν Σύλλογον Μυλοποταμιτῶν τὰς ἀκολούθους δωρεάς: Ἡ κ. Ἑλένη Π. Κασιμάτη δραχ. 50.000. Ὁ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κ. Π. Γ. Στρατηγὸς (Πάροραs) 10 δολλάρια. Ὁ κ. Κρίτων Δηλαβέρης 500 κεράμους.